

NAGY ZOPÁN

TENGER, no. II.

(avagy Finnegan újabb ébredései)

Részlet a Látens „Regény”-kísérletből

Sziphillia eleinte érdektelenséget színlel, „teszi a dolgát”, ám zárás előtt már megenyhül, és viszonzásul az egyik visszatérő álmát osztja meg Zorpiával:

„... a kiskanál ismét üzen, hozzám beszél: látja magát benem... Megkerülöm, fordítva lát. Ezt nem szereti. Megbüntet... – Ó, a megállás nélkül kavar(g)ó kávéskanál, halott anyám féltve őrzött ezüst-készletéből... Ó, ha őt is (sőt, Őt is) fordítva láthatnám: fellógatva egy kalitkában, körülötte madártükrökkel, s én szabadon „gusztálhatnám”, közben a tenger felé somolyogva, kacéran mozdulva föl és alá (kedves lakosztályom gumiszobájában)...” – Ám most ismerős társaság özőnlik be a Khimérába... –

Álomfejtő Kuroszok a szomszédos asztaloknál (üreges csontokból szíva a „tudást”): velőtrázó ábrázattal fürkészik egymást... Amott meg szigorú emberek (bosnyákok, turánok, berberék), a különös-belbecsi zenélést abbahagyva éppen, névkavalkádban motyogva rezegetnek térdet: Há-há-Mánkató há = Uzzijahu Kán = Mose Katz = Sir a Tuv = Jesajahu Juda Mén = Mor-hor-Mordeháj = Gomberg = Túlberg = Sohavics = Élajahu Makewicz... –

A társaság(unk) visszabólint.

Ha (halva alva, halva élve, zöld szemekkel fénybe törve, ízese-n halva, rángó törzsekkel halva, omló fejjel...) halva élve, sós szemekkel, leszakított kis halfejekkel: a szomszédos, turisztikailag tupírozott asztaloknál... –

Korty!

És a többiek: Onion Hop; Mammamusc; Popopo Pius; Killay Jahoo; Berr, aztán: a Naplopók szele a lapokat egymásba forgatja, az Élet levelei a Tettek Könyvében, évkönyvek, Könyv-magunkról, melyek időzíthetik az események ciklusát... –

„Ugyanakkor-ekkor”, amint 1773. gratulán ötödikén egy bronzbazárt leányka zokogott (sobralasolas!), mert a bábuját (kegyencét) elrabolta tőle az emberevő Piropeus Puú, a véres háborúkat kenyérbéllal, textíliával, bársonybelekkel, örömmel fölzártató úr. – „Ekkor-ugyanakkor” született (egyen óra kegyetlen percben) a két „fiú” = (a) Jóember és (a) Nyálkahal: Primason és Hedgehog Hag. Az elsőjogú ifjú általában megfűrt minden jóra való polgárt, Hagi pedig a borházban írt egy komédiát (üropera-adaptációt) a békéről... –

Ginezz és menj tovább!

Hézag = egy másoló lelépett az inkoherens papírtekerccsekkel: talán.

Turbulencia szól (fátylas nekrológgal imígyen szól): gumibotörvény elsodorta tag, ó, a Jávorantilop megbüntette, de ha nem: elvitte a nyárilúd-huzat, igen gegenhát Őt: az igazi, a hőn szeretett, az idegenekkel is igencsak ivó, homokon túli (excelsissimosi) grandididiózus Őt, a Nagy Másolót (ámen)... –

[Az „előszó” megadta a módját. Innen más lesz az idő, más a(z) (év)számozás...]

*

„Ül fehér kócsagon, s jut egyre föl,
két vörös zászló lobog oldalán.
Zireg-zörög a kócsagtoll-nyereg
és mintha jáde-csengő csengene.

S amint félútról vissza- és lenéz:
az emberlakta föld porlepte tengere.” –

Ó, maréknyi pala-por, kis korty pára-buborék... – idézi meg az utazó a költői Po Csü-jit, miközben a Világítótorony mögötti kis sikátorokban bolyong – és pillanatok múlva a Szimból Kakavostihoz érkezik (az „Álmatag csillagvizsgálók” nonstop teraszához), ami Ženska és Zorpia egyik törzskóstoldója.

Ž & Z éppen (szokásos-rituálisan) az egyik bemélyedésben mormognak: skymyskymy-májmájmáj... – rapid or nye ropid... – pá-pá-pá: gyomromrom, gyomromrom, gyomromrom, omomom, pá-á-á! –

Az utazó tovább sétapálc. –

Vinotoč; Gregorčičeva ulica: Ivó a Befelé Lángoló Szalamandrához; Cutty Sark Pivovar; át a No. I. törzshelyen: Pirates Quarters, avagy Cantina Klet a Gallusova ulica sarkán; majd az egymásba nyíló negyedek: Kolerás-Csuhás-Macerás-Fabulás... – És végül egy kis (másféle) megnyugvás, a bódulatok, zamatok fűszeres szigete, visszavonulás-ingerencia, a szállás: Župančičeva ulica... –

Álom egy kolostorban (Minoritki Samosa) = (Minoritska Cerkev sv. Frančiška): az 1616-os bűvárharang-invázió, metszetekkel illuminálva; csavarlazító és cipőfűző szimultán használata az áramlatokban, klausztrófóbia ellen is: cacciavite relassato, raztapljanje; stringa; vezalka; passalaccio... – Tökésúly, akárcsak „Titanicus” szörny: emberi mulasztások által, mérnöki vérnyomás-zuhanás, a kikötőbenvaló elsüllyedés cirkusza, 200-300 évig a Balti-tenger sötét rétegeiben (ő volt Vasa), 64 ágyúval, 3 árboccal, 10 vitorlával, 145 matrózzal, 303 katonával (a kender importját óhajtván biztosítani evangélikus svédok segédelmével)... – Stratégiai puccs, vallási, hajóépítő-mesteri mulasztások, Gustav Adolf, Henrik Hybertsson elszámítása, miközben a „monstrum” csupán ezeregynéhány métert tehetett meg a merülés-katasztrófa előtt... – S itt lebegtek-neg-tek a fantasztikus harang-látomá-

sok: nyomukban a hajóféreg sem él meg; igen, ők a környezeti nyomásra sűrűsödő levegővel működők... Csonka, kúp alakú hengerek, térfogati fantáziák „aqua-fizikusai”, csillagászati megoldásokkal (Leonardo – Denis Papin – Halley)... Merülő hordókban metamorfálódó aggodalmak, légtömlők robbanása, hátreduktorok föloldódása, légzőautomaták forradalmi átlényegülése... (Perzsa uralkodók víz alatti kirándulásainak ókori viseletekben megörökített megvilágítása: Alfakód-lobogókkal...) = Az álom kezdetének tudatos megszakításával... –

Az asztalon (melyiken?) Kopi Luwak kávé zamata gőzölög éppen. Tudjuk: az indonéz őslakos „maláji pálmásodró” ürülékének (kihalófélben lévő) végtermékéről van szó... = Kérem, köszönöm: nem... = Az ulemák (az iszlám vallástudósok) is hasonlóan vélekednek... –

Az utazó visszaszimatol a társasághoz: Jutte és Mutte pongpingoznak: mux-med-mad-mux, nemnehem né makiejtő miamotyogás gyakorlatilag... – Sejtsebaj, ha hogyan tettem el az üveget! Hihinni lennivan, ámbár hahangom ezen oldala védelmezhetetlen számomra, mint: urp, boohooru, boo usurp!, egy szem magába pislant, egy szem elfeketedik (mint bölényfekete nézésekben), de po-pong hong a dadadomány, klikk, muluk, művelt szürkeköpeny, mint-ha Grizlee Growslee, mint a tintahal-csusza, s monomáj a fonákban... – Hibástörténeti rövidajulások, és a pudlikő ránk ugat, éppen a patakcellánál... – Hamm, hamu, excell, ex(vau)huma... –

Korcsma a harmadik csizmához. Dr. Suk éppen ott elmélkedett, többek között a cibetmacska-kérdésről (is).

Az utazó melléje horgonyoz.

Suk professzor enyhén nyamm-nyo-gott, ajkai kissé nyitva voltak s nyelvén egy apró tárgy világított: egy kökénykék kőkulcs.

(...) –

Festina lente.

Madonna egészségére! – Ma ebben az ivóban mutálták az időt. – Kik is? = Ezt csupán sejt(h)etjük. Ami bizonyos: „nem babra ment a játék” (nem is vitték púzásba)... - A teraszon viszont már jócskán virágzott a serratula lycopifolia, és valahogyan ezt is fel kellett dolgozni... –

Június így szólott: Főnix aranyköpéseit indírrrekt keverem össze, ám erre kevésbé büszke kebleim genitálisan nem lesznek oldottabbak. Válaszokat nem várok. A sétálósapkák (hallásmenés által) zavarodtak, a trombitang büfések ormányilag morgás-hullámoztak arca-háttal, hogy mire is pú a pááá, ám a lószörny-vízibogarak epés áldozatai miafenéért „áldozatok”...

A kifent szentfenék erre harson-áztak. Ajkukkal a küszöbön. Ó, apály-kacsintás! –

A kecskekörmök padlóféken kuporodnak. (Jelen és múlt idő el-franciásodik a lelkekben.) Most fordítva van, avtídrof: klankata csankata, majd: bloody food... –

Morevooáár! –

Lestyán és pirog. Sántító létra: a szentély teleköhögése rossz ómen! Nektek-ütődések, sek-nyek-tek... – Sza^ovak reggelire, gong ebédre (de vacsorára is), s mindez oly népszerű, mint Elsőhas bandái a gyászto-téren, gyermekkorunk látszóterén (a „Diétázó Ember”-ben)... – Papagáj hörög (papaya is röhög); az üregek ismétlődnek, az iskolák pedig rendszertelenül látogatják a helyesírás (hezitáló) mélytorok-gyulladásait. A hangtorzítók immár nem könyörögnek a szirupos könyvekhez, a goudával töltött olíva manapság divatosabb... –

Pincehús opál-gríz és sárbogárdi méhlepény (epédre mekkfelel). –

Most meg Äkárki jön, Kerub-arcával, iskolás övével (úttörő-csatjával) született vele a mozdulat (eb-ornak hús-húsított nedvesével gyógyított másnapos parázs-szemek héja); a Kerub-arc postás-körbepogást játszik a szüntelen ásatásoknál;

ám mikrokozmmimikri: a szürcsölés kőzetek alatti szipogásában (Valaki) lárvaneszezés tej-forrását érzékeli... –

Hódanya árnyéka megfogant. A feltárások szavatolták. A „tetű” szerelmére: az ördög néha beleköltözik a talentum kátrányos könyökébe, merthogy a rendkívüli bevételekre tett szer módszeresen viszketeg! Jövedelmek pedig úgy is befolyhatnak, ha kék-bármit írogatunk a születésnapig-antig-ingek makulájára... –

Húsvéti (visszatérő) Ízisz (ó, íriszek biznisze!) = zárójel bazár = biztonbíz eljövend: fehérarany fáklyával csoszog, elefántcsont csontváz-kabalával a nyakában (csossz), hogy meggyújtsa Fél X és Egész Kereszt Napján a gyertyákat... –

Eközben Esszi Szeszement (a gyülekezet kóstolónője) lemesztette szoknyáját: a tamtamos tatamburások, a kökényes mágusok, a makkányos ámbrások, az ütődő kacsucsások, a szív-tágító porcosítók, a borbíró uraságok... is örvendeztek ennek. Hinnye, twisztességes nemberek! Térdeitekkel (kik) szorgalmasan melengetitek Ezékiel plüss-ágyék-langyos, apró bálványait: szavaljátok együtt: musmumusmustvagynova... –

Pat Koy („pata-logikus” ismerős) ál a Jesus Burek és a Captain Chaplain sarkán. Dick és Doggies összenéznek. (Feláll az ész is.) – Postboy, Galop-ping Primrose szintén erre Old Alog... –

A belső árvíz ismétlődik, a „szakavatottság” meginog. –
A leíró felnéz: asztalánál Kinderkóc vigyorog!
Az érdeklődés (néha) érdeemes... –

Castor & Poolbux, Nippy & Noveletta.
Deadman Dark. Ay. My. Dy...
„Mindenki érdekes”. A félreértés is Nemes!
Rebeka Tekla! – Még egy kört! –

Melodrá(m)i. Ilyam, Ilyum! Ciclopty Call (ki hívott vissza?). Firback Fakk, vagy íme, egy „tánc”: „Kocshis, szabad?”
– Nyomta Joda, mercy a salad... –

A Szomjas Szamojédban éppente meditaláltak: millecentro, millecentra, kaszkadórfóbia, liki luk, nyom a falli, pa, parafapú: papali pa, going boing, tippoty, kyrie, tipotty, kai, rotty, sakarsakar, longlong, loongiloong d.e.e.d. (!) – Edned song, red-nedv... Igencsak(ra) nonono! –

Ideje!

Tre Vdove. Fogadó a Három Özvegyhez. Az utazó hezitál. Közben a vasárnapi strandolók is kiterpeszkedtek: albatroszbiklinik, monoki-kikiricsek, hínárhajhálók, csewab-bícs-micsmiricsek, lepényüledések, szárított bőr-uszony-ráncok, húshullámzások, örvénylő ernyők, frottír-pulzálások... –

„Ne može kruska, da rodi jabuku. Dovar palulj, darko pasulj, daleko se cuje! Da bizalatau moras znati”. = Folyának le betűk a Čevabčiči teraszán... S a szomszédos Köpködő Kecskében (az akció folyamatos): már délelőttől nagy a tolakodás... –

Egymás savában dalolásznak

(klikkakkakkaklaskaklopatzklatschabattacreppycrottygraddaghsemmihsammihnouithappluddyappladdypkonpkt!):

Lord Olof hejhej fel,
felkúszott a folyóiratfal hátsóján, hejhej.
A várkirály volt egykoron Lord Olof
(nagy L., nagy O. = s ó, ó: problémákkal helyénvaló
romlás a szöveg-roncs 22 992-ik szava körül),

de kirúgták, mint egy (jeh-hej) rothadt, öreg hülyefej
tisztosz bele hej szokott rugdalni valagon feszülő
fiatalt, hejhej-re fej, hej, delej, delej... –

Kórus: a folyóirat falán sisak és kötél, hejhej és minden,
hejhej és kötél, és Olofot hóhej és kretén: a Mountjoy tömlő-
cébe lökték janjunvírus idején, bel(bel)... belbel...

Ő volt az Atyja (Olof a herélt) minden vázlatnak, zavaró fajnak, lassú kocsiknak, berregő csontoknak, jelfogó roncsoknak, Ő volt hej, hejhej!

Kancatej a betegeknek, hét száraz vasárnap hetente (tetente, hej, hejhej)! Szabadtéri szerelem volt, Vallási reform, elvetemült formák, mind szagos és szavatolt...

Kórus: a folyóirat falán sisak és kötél, hejhej és minden, hejhej és kötél, és Olofot hóhej és kretén: a Mountjoy tömlöcében toszigálták hejhej, Antivírus szigetén, balbaccio, ó, balbucció, hejhej... –

„Kotta, kudora, kotta ü...” – Koránt-sem idézve: panyigai, panyigai, panyigai ü, kotta, kotta, kotta ház, panyigai ház, kotta ü... – (Kotta!) –

Az utazó rezignált. Az utazóban gyomor-sün. Az utazó visszavonul...

Ma (mint már oly sokszor) a kismillió ember-gyümölcsseit reggelizte a Tenger. Rá-szürcsölt még néhány-százezer hektoliter fáradhatatlan olajat – s kezdődhetett a reggel. –

A Župančičeva ulica felől idejekorán nekiindult Ženska a Pirates Quarters felé tartott, hogy ott, a Cantina Klet frissen fellocsolt teraszán tetten érhesse az Idült Írók Üdültetése nevű inter-alkalmi kis csoport nyelentősebb tagjait. S nem is kellett csalódnia.

Esszém a zúzóját! – Kiáltott fel Suk professzor kicsit zavartan, de annál nagyobb érdeklődéssel a liter-artikum köreiben (is) igen népszerű hölgyemény felé...

És (az éppen elemében találtatott) Zorpia már szavalta is Liu Lingtől: A bor erényének dicsérete című költemény kezdő sorait.

Van egy ember, ki oly tökéletes:
a Mindenség csupán egy reggel a szemében,
a tízezer esztendő: pillanat,
két ablaka van: a Hold és a Nap,
s a nyolc égtáj udvar és utca csak... –

Kicsit később Ženska szervezetében bizonyos étek-lehetőségek és meglehetősen érzések kavargtak: Polnjeni Kalamari = tintahal-kábulat, kagylófröccsel. Bővebben: tintahalba gyömöszölt parme-zimzumm fokhagymás-fűszeres lével, olivauu csipetnyi hasissal töltve, 7 darab kis hal-corporus nyársra-tűzött, izmámortátogása, és solatas tuno: olívabogyókkal, sajtokkal; Ostaki Odpatki (szelektív hínárral), majd kebelezés-szétcsapatás-levezetés: Žgane Pijače, Travaric, Vecchia... –

Eközben a háttérben egy majdani koncert (Hafnarf Jordur tablamarimbakavalgadulka) előhangjai adtak még adalékokat a tér sajátos „ornamentikájához”... –

„Corpo di barragio!” – A test (bizonyos) gátjai, hohó: egyes szexuális esetek a kecskék között (csak hogy magunkról eltereljük a kínos figyelmet = szólt valaki a társaságból): üregi macskával, lapított egérrel, kitömött bagollyal, barlangász bakokkal, Bigamy Bobbal és a Háromszögű, pikáns-illatú ragtapasszal... Vagy éppen Osti-Fostival a rendkívül szép fülű, kismértékben tenor-zseniális érdemrendekkel ékeskedővel! - Ráadásul, nemrég közreadták Híres Humidia Mérgező felhőgát-szakadás* kötetét is (ám abból most keveset okulhatnánk)... – Lépünk hág tovább: has(ssss)... –

(Ó), óda az autonóm dinamóhoz: dynamo diddi dig, zaggarus zig; ó, ó: légi torpedó; szerződés egy aknamező-várományossal és a feljavított ammónia-konzerv leendő leányával; igen: miközben Castlevillainous a hydromine eszközeivel nyíltan megátkozta a Sowan and Belting rendszert... „Jó, jó”: ám akkoriban még senki sem gondolt az Orlog-órák és a Senkyé-kulcsok szakszerű megkülönböztetésére, pedig a Dante Box nevű csodaszerkezet önálló virágzása már meglehetősen elkezdődött... –

Az esküvő (ma is) elmaradt! – A viszontlátásra hullázmó koporsó-lapok frissen-csapolva üdvözölték a felebaráti délutánt. (A szombat éppen Sabbath volt...)

S az elő-szelektáláshoz kipakolt fogalom-tárgyak sértődötten mocorogtak a kis placc mancs-kövezet árnyék-mintáin, például: kidobált dallamok, sufni-mellecskék, könny-edények, szemekből kiműtött vérerecskék, élvezet utáni étékmaradékok, zoodi-zakók és lakrimálok, kagylómártástól maszatos hosenträgerek, törött derék-darabkák, trágár füzetek, babszem-huzatok és formabontó pocakok, napóra-alkatrészek, babacipők, üveghangok és borostás sértések... –

*Sza-ka-dás. (- - -)

Legélénkebb hajnali huzatok hátulütője a kipárolgásban!
– Leghózzád szölongok: nemlékezett az utazó. Ó, végrendek ébrednek... –

S eközben a kórustagok remek rigmusainak foszlányai is vissza-visszahangoztak: volt nekünk még hejhej, Csau-csau chips két kehellyel, ízes falatkák, hejhej!, székeink rágógumibőlből; és rózsahimlők lángoltak a kedvenc porcelán-szobánkban, míg hódolt nekünk egy kereskedő, fejfej! –

Ó volt, ó, ó: Fingal Mac Oscar Onesine Bargearse Boniface, ki mindenkit re Mc becsap, s így nyúlt tovább a hangmulat: norvég görbe tőkehallal; édes vakszerencse a viking bottalütésével; gallok átka a fekete öbölben, kik meglátták a Hold-ezüstözött partravetést az idegen harcos csillagjegyében; Honnan Hörgimorgen pikkelyezőkése hátulról, általában rímek nélkül; Boniface pedig további vágyaival: szalmafejű filozófusok iker-ködben, púpos szüzek ördögi lyukas-ponyolája, nőrszők kertipumpálása majom-csodálások közben, nehézsúlyú napilapok társkereső tulipánok polaroidjaival, gömbölyded kispárna (havonta hatvanhat) „megkettyintése” – ahogyan B. naplójában olvasható; vú, vuú, generálisok pirulása; s hippopopotamus-csoportokat titokban megfigyelő tudós-hajléktalanok – (...) –

Fül-parókákat a réteken, odvak mohás benövésai (CD-fűi) ékesen; s az alvó bi(filosz)ófusok, ásmánypróféták, brókerek típusos mezőnyi kiterülései: Suhogoos Billy a Nadrág; Shikkempower; Seudodanto; Anonymoses! = Mely szememélyeknek szabad kereskedelmük léssen a Dínomdánomokkal: az asztalszilánk-fogúakkal, a Morya-combtő-kiszippantókkal, a csillaghullás-boxolókkal, a cápabőrfüstpéncztárca-kifosztogatókkal (a „Vonománokkal”), a Vurlitzer-hudokkal, dumashortgírl átnevedesedésekkel (chai kai mai, maicsaima kياما cai)... –

A Kókusz téren mordibálnak: „medvegyantát, kerámia-kéceket, pamutbugyikákat...” – „ismene de bumbac... – e meias de portocallie. – O. O. Pipos, o, mipos...” –

A sólymok is visszaesnek a pásté-tompa, oly sűrű a léglehűzés; és sok közeli morfinista kerülhet (itt) kényszermunkára, amikor már csak a fogkitépések „ingyenesek”; Mayamantra sem segíthet, az ezotérítók memóriáját is a guru-tőzsde ügynökei adagolják; a Fáklyapapok egy csoportja pedig az izgátság örvényeibe menekülve keres (szerencsétlenebb) híveket... A titkos láng rajongóit szélnek eresztette a Bizottság... Ezen erőszakos, ám annál is butább törekvések (távlatokat ígérő) világában, a pultra már nem is csapkodva, órák múltán így szólott a Kikötő-közeli csoszogásokat kissé kizökcentve, mondom így szólott Posidonius O' Fluctuary:

hagyjátok azt a sok szaros kavicsot és mindenfélét!, csúszkáljatok csak körbe-körbe a ministránsok mesterséges tisztásán, és oda vigyétek vissza a hordókat, ahonnan kölcsönvettétek, majd húzzatok el a sziklák fölé, görgessétek ürülékeiteket föl-föl a Hagymásganaj Remetéhez, a huzatos (a gombapötytyös-kelesés) Tufavu Wei-Vu Ogomlett Horpe-hoz... – Aztán „meglátjátok”!, hogy nem látjátok meg! = Persze, hogy nem! –

s bal arca megrángott, mintha tévesen „kacsintana”, majd átvette magát (magát a lábát) a másikon... –

A társaság néhány tagja ekkor érkezett a partra, s ha jól figyeltek, ezen érzeteket olvashatták ki Zorpia kőzet-karcosvérekes szemeiből: paradicsom-magok nyugodt-Afrikából, jávai Cuvev-bogyók, indokínai Cassia Bark, fahéjak spanyol mandulával, édesgyökerek medvecukorral (fekete likőr nádnedvekkkel), itáliai indulat-fenyő (Juniper-borókéval), citrom- és ánizskigőzölgés, marokkói koriander, Angelika-gyökér, szászországi szászorszép zöld-erekkel, olaszos íriszgyökér reszeléke, őrölt füvek tengerhabbal... –

„Bombay Sapphire”!

Az Egzotikus Botanikusok is a közelben kóstolgattak... Gőzölj, gőzölj, gőzölj be! Gombák. Pára. Kivonat. Felhő-pszichikus légnedvek, organikus ködök, árnyék-gyömbérek... –

A Hold töltekezik.
Gondoljuk át.